

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 313/05
05.04.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Газиводе, Драгише Ћорђевића, Соње Манојловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Драганом Јеврић, као записничарем, у кривичном предмету оптужених АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, због кривичног дела тешки случајеви разбојничке крађе и разбојништва из чл.169. ст.2. КЗ Србије и др., решавајући по жалбама Окружног јавног тужиоца у Неготину, оптуженог АА и његовог браниоца оптуженог ББ и његовог браниоца и бранилаца оптужених ГГ, ДД и ВВ, изјављених против пресуде Окружног суда у Неготину К.34/03 од 7.4.2004. године, након одржане седнице већа сходно чл.375. ЗКП, дана 5.4.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

I ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе оптужених АА, ББ и њихових бранилаца а пресуда Окружног суда у Неготину К.34/03 од 7.4.2004. године у односу на ове оптужене ПОТВРЂУЈЕ.

II УВАЖАВА СЕ жалба Окружног јавног тужиоца у Неготину ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ наведена пресуда само у погледу одлуке суда о казни у односу на оптужене ВВ, ГГ и ДД, тако што Врховни суд оптужене ГГ и ДД за кривично дело тешки случајеви разбојничке крађе или разбојништва из чл.169. ст.2. КЗС за које су том пресудом оглашени кривим ОСУЂУЈЕ на казне затвора у трајању од по 15-петнаест година у које им се урачунава време проведено у притвору од 15.6.2003. године, па надаље, док оптуженом ВВ прво утврђује појединачне казне затвора за кривично дело за која је истом пресудом оглашен кривим и то за кривична дела тешки случајеви разбојничке крађе и разбојништва из чл.169. ст.2. КЗС у трајању од 40-четрдесет година, а за кривично дело неовлашћено набављање и држање муниције, експлозивних материја из чл.33. ст.3. у вези ст.1. Закона о оружју и муницији у трајању од 5-пет година, па га ОСУЂУЈЕ на јединствену казну затвора у трајању од 40-четрдесет година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 14.6.2003. године па надаље, а жалбе бранилаца истих оптужених се ОДБИЈАЈУ као неосноване.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Неготину К.34/03 од 7.4.2004. године оглашени су кривим оптужени АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, због кривичног дела тешки случајеви разбојничке крађе и разбојништва из чл.169. ст.2. КЗС у вези чл.22. ОКЗ, а оптужени ВВ због кривичног дела неовлашћено набављање и држање муниције и експлозивних материја из чл.33. ст.3. у вези ст.1. Закона о оружју и муницији па су осуђени и то: оптужени АА на казну затвора у трајању од 40-четрдесет година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 13.6.2003. године, оптужени ББ на казну затвора у трајању од 40-четрдесет година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 14.6.2003. године, оптужени ГГ на казну затвора у трајању од 12-дванаест година у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 15.6.2003. године и оптужени ДД на казну затвора у трајању од 9-девет година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 15.6.2003. године, док је оптуженом Францу Роберту прво утврђена појединачна казна затвора и то: за кривично дело из чл.169. ст.2. КЗС у вези чл.22. ОКЗ казна затвора у трајању од 14-четрнаест година и за кривично дело из чл.33. ст.3. у вези ст.1. Закона о оружју и муницији казна затвора у трајању од 5-пет година, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 15-петнаест година, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 14.6.2003. године. Према оптуженима ВВ изриче се мера безбедности из чл.69. ОКЗ и одузимање две ручне бомбе црне боје М-75, као и 8 комада метака калибра 9мм, а које бомбе и муницију по правноснажности пресуде има се предати МУП-у Србије. Оштећени ЋЋ и ЕЕ и ЖЖ за остваривање имовинско - правног захтева упућују се на редовну парницу. Сви оптужени се обавезују да плате на име паушала износ сваки по наособ по 10.000,00 динара у року од 15 дана по

правноснажности пресуде као и да плате солидарно трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд донети посебно решење.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- оптужени АА без навођења правног основа побијања првостепене пресуде, али из навода жалбе може се закључити да је уложена због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања са предлогом да се првостепена пресуда укине и предмет врати на поновно суђење;

- Окружни јавни тужилац у Неготину због одлуке суда о казни у односу на оптужене ВВ, ГГ и ДД са предлогом да се првостепена пресуда у односу на ове оптужене преиначи и да се исти осуде на казне затвора у дужем временском трајању;

- оптужени ББ због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни са предлогом да се жалба уважи у смислу њених навода, те да се исти обавести о седници другостепеног већа;

- бранилац оптуженог ДД, адвокат АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији са предлогом да оптужени и бранилац буду обавештени о седници другостепеног већа, те да се првостепена пресуда укине и предмет врати на поновно суђење;

- бранилац оптуженог АА, адвокат АВ, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни са предлогом да бранилац и оптужени буду обавештени о седници другостепеног већа и да се првостепена пресуда укине и предмет врати на поновно суђење;

- бранилац оптуженог ВВ адвокат АГ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене кривичног закона и одлуке о казни са предлогом да бранилац и оптужени буду обавештени о седници другостепеног већа, а да се првостепена пресуда укине и предмет врати на поновно суђење или да се преиначи и оптужени блаже казни;

- бранилац оптуженог ББ, адвокат АД због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да буде обавештена о седници другостепеног већа, да се првостепена пресуда укине и предмет врати на поновно суђење или да се преиначи и оптужени блаже казни;

- бранилац оптуженог ГГ, адвокат АЂ због повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде одредаба кривичног поступка и одлуке о казни, са предлогом да буде обавештен о седници другостепеног већа, те да се првостепена пресуда укине и предмет врати на поновно суђење или преиначи и оптужени блаже казни. Исти бранилац је поднео и одговор на жалбу Окружном јавном тужиоцу, са предлогом да се одбије као неоснована.

Републички јавни тужилац је својим дописом Ктж.бр.439/05 од 14.3.2005. године предложио да се уважи жалба Окружног јавног тужиоца у Неготину и преиначи првостепена пресуда у односу на оптужене ВВ, ГГ и ДД у смислу жалбених навода, а да се жалбе оптужених и њихових бранилаца одбију као неосноване.

Врховни суд је одржао седницу већа у присуству оптуженог АА и његовог браниоца адвоката АВ, оптуженог ВВ и његовог браниоца адвоката АГ, оптуженог ДД и ББ, браниоца оптуженог ГГ, адвоката АЂ а у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и браниоца оптуженог ДД, адвоката АБ и браниоца оптуженог ББ, адвоката АД, размотрио списе овог кривичног предмета заједно са побијаном пресудом, па је по оцени навода у жалби и одговора на жалбу нашао:

Првостепена пресуда у делу који се односи на оптужене АА и ББ не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреде кривичног закона на које овај суд поводом жалбе пази по службеној дужности – чл.380. ЗКП нити битне повреде одредаба кривичног поступка на које се жалбама оптуженог ББ и његовог браниоца неосновано указује.

Наиме, оптужени ББ у својој жалби побијајући првостепену пресуду по овом основу тврди да су различита лица учествовала као судије поротници на главном претресу и на објављивању пресуде, што није дозвољено, док његов бранилац истиче да првостепена пресуда под тачком један (I) изреке садржи разлоге о појединим одлучним чињеницама које су потпуно нејасни и неразумљиви, те противречни сами себи, јер на страни 39. образложења закључује суд да је оптужени ББ критичном приликом пристао на лишење живота оштећених, те да је поступао са евентуалним умишљајем, а што није тачно, пошто никога није ни малтретирао нити је учествовао на било који начин у лишењу живота ни једног оштећеног, сем што је био присутан у просторији где се то догађало.

Међутим, супротно оваквим жалбеним наводима Врховни суд је нашао да су иста лица учествовала као судије поротници на главном претресу (прва страна записника о главном претресу дана 2.4.2004. године) и на објављивању првостепене пресуде (страна 31. истог записника) и прва страна преписа пресуде. Надаље, првостепени суд је на страни 39. образложења пресуде дао довољно јасне и непротивречне разлоге, који су прихватљиви и за овај суд, објаснивши зашто сматра да су остали оптужени били потпуно сагласни са поступком оптуженог АА који је непосредно лишио живота оштећене, тј. да су у конкретном случају оптужени ББ, ГГ, ДД и ВВ пристали на наступање забрањене последице, те су односу на лишавање живота тј. смрт оштећених поступали са евентуалним умишљајем. Имајући то у виду јасно је, ради чега је овај суд оценио да првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка у односу на оптуженог АА и ББ а на које се битне повреде у жалбама оптуженог ББ и његовог браниоца неосновано указује.

Чињенично стање у првостепеној пресуди у односу на оптуженог АА и оптуженог ББ (тач.један (I) изреке) је потпуно и правилно утврђено па и у овом делу се наведена пресуда неосновано побија жалбама ових оптужених и његових бранилаца.

Наиме, оптужени АА и његов бранилац оспоравајући у својим жалбама утврђено чињенично стање у битном истичу да је оптужени АА лишио живота критичном приликом само сада пок. ПП, али га је на то претњом принудио оптужени ББ. Није му познато ко је лишио живота сада пок. ПП1 и ПП2. Остали оптужени су се договорили да терете оптуженог АА. Пошто не одговара истини да је оптужени АА сво троје оштећених лишио живота одбрана је предлагала да се саслушају и сведоци који би то потврдили, али је суд одбио. Одбране оптужених које терете АА су контрадикторне. Тако оптужени ГГ тврди да су после "јаука жене" сва тројица изашли из куће и кренули ка колима, а оптужени ВВ и ББ терете само оптуженог АА. Суд није на поуздан начин утврдио ко је лишио живота оштећене ПП1 и ПП2. Надаље, оптужени ББ и његов бранилац у својим жалбама такође оспоравајући утврђено чињенично стање наводе да оптужени ББ ни на који начин није учествовао у лишавању живота оштећених. Никога није тукао ни малтретирао. Неспорно је да је учествовао у договору за извршење кривичног дела из чл.169. ст.1. КЗС, али нема никаквог удела у повређивању оштећених и неосновано га терети оптужени АА да је тукао ПП. Суд у већем делу одбране не верује оптуженом АА а верује му само када терети оптуженог ББ. Оптужени ББ је имао празан пиштољ у рукама, тако да није могао да спречи оптуженог АА да оштећене лиши живота.

Међутим, супротно оваквим жалбеним наводима првостепени суд је правилно и потпуно утврдио све одлучне чињенице (тачка I изреке) а како је то у образложењу првостепене пресуде на страни 25. до 28. дато. Наиме, оценом изведених доказа и одбране оптужених првостепени суд је утврдио да је оптужени АА једини од оптужених познавао породицу РР, јер је дуго времена живео у истом селу код деде и бабе а на удаљености од 150 метара од куће РР. Познато му је било да њихов син и снаха раде у ____. Једном је и дошао у сукоб са сада покојним ПП.

Оптужени АА у ____ где се преселио упознао је оптуженог ВВ са којим је намеравао да се окуми, а овај га је након тога упознао са осталим оптуженима. Пошто им је био потребан новац након више састанака оптужени су се договорили да опљачкају породицу РР које је оптужени АА означио као добростојећу породицу са доста новца. Направили су план с тим што су на задњем састанку договорили ко ће шта да понесе од оружја и опреме. Неутврђеног дана у другој половини септембра месеца 2002. године возилом којим је управљао оптужени ГГ, (власништво његовог оца) дошли су на место звано "СС" КО ____, у близини куће оштећеног ПП, па сачекавши да падне мрак оптужени ГГ и ДД се довозе до улазних врата дворишта да "наводно" траже помоћ због квара на колима, а остала тројица улазе у двориште са његове задње стране. Док је оштећени сада покојни ПП покушавао да помогне око возила којим су оптужени ГГ и ДД ушли у двориште, по налогу оптуженог АА (једини је био маскиран) "хватај деду", оштећеном ПП прилази оптужени ВВ са пиштољем у руци (калибар 765мм са 7 метака) левом руком хвата оштећеног у пределу

уста а десном са пиштољем ставља му испод мишице и гура га ка старој кући. У исто време се на вратима старе куће појављује оштећена ПП2 (за коју нису знали да је дошла у посету), па је ББ гура и говори јој да се смири а оптужени АА из куће изводи ПП1 и поверава је ГГ који удара ПП1 у пределу главе од чега ова пада на трем, а он је притиска коленима да не би устала. У исто време у кући оптужени ББ, ВВ и АА везују селотејп траком оштећеног ПП, траже новац, ББ га удара песницама и дршком пиштоља (магнум) у пределу лица, проналазе пиштољ испод јастука (оштећени ПП на ___ком језику рекао ПП2 да га узме) и узима га оптужени АА, проналазе пушку коју АА даје оптуженом ДД који чува стражу. Врше преметачину, оптужени ВВ истреса фијоку са ножевима и на тражење оптуженог АА даје му један којим овај бодје оштећеног ПП по бутинама а оптужени ББ истом претражује џепове. У међувремену, оптужени ВВ и ГГ у собу у којој су оптужени ББ, АА и оштећени ПП уносе и ПП1. Тада оптужени АА коље ПП и ПП1 (то види оптужени ББ који је са ПП2 био у већој соби) а оптужени ББ излази са оштећеном ПП2 и каже осталима "АА је луд заклао је бабу и деду". Након тога, сви оптужени сем ДД одлазе са оштећеном ПП2 у другу кућу и врше претрес с тим што је ВВ донео кључеве из старе куће где су лежали заклани ПП и ПП1. Након претреса ВВ пита ДД "ко ће да заврши ПП2" а оптужени ББ одговара да то учини оптужени АА "пошто је завршио бабу и деду". После тога оптужени АА одвлачи оштећену ПП2 коју све време држи за одећу у пределу врата у стару кућу из које се затим чује јаук, па је изашао и рекао свима да пођу. Затим напуштају двориште и односе одузет новац, злато и друге ствари.

Имајући напред наведено у виду јасно је из којих разлога је овај суд нашао, како је већ то указано, да је првостепени суд правилно и потпуно утврдио све одлучне чињенице (у вези тачке један изреке), те да су жалбе оптуженог АА, ББ као и њихових бранилаца потпуно неосноване када побијају првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тако, пре свега, неоснована је тврдња оптуженог АА (која је истакнута и у жалби његовог браниоца) да није лишио живота оштећену ПП2 и ПП1 а да је то учинио према оштећеном АА јер је био принуђен од стране оптуженог ББ, јер према разлозима датим у првостепеној пресуди (страна 35., 36. и 37. прва три пасуса) које прихвата и овај суд, на основу изведених доказа и одбране оптуженог ББ (видео када је оптужени АА лишио живота ПП1 и ПП и рекао осталима "овај АА је луд, уби бабу и деду"), а и видео је и када је оптужени АА одвео оштећену ПП2 до старе куће, ВВ (дао нож АА који је усмртио ПП и видео када је хтео да да нож ББ да лиши живота ПП2 а овај то одбио, ГГ и ДД чули када је оптужени ББ рекао "овај уби бабу и деду" а видели када је оптужени АА одвукао ПП2 и чули јаук, несумњиво је утврђено да се догађај одиграо управо онако како је то утврђено у чињеничном стању првостепене пресуде, а што је приказано на претходним странама ове одлуке, и да је оптужени АА критичном приликом лишио живота сво троје оштећених на начин како је то и описано и у изреци и у чињеничном делу наведене пресуде. С тим у вези неосновани су и наводи у жалбама и оптуженог АА и његовог браниоца да су се остали оптужени "наводно" договорили да га неосновано терете (исти признаје да је лишио живота само оштећеног ПП) и да га је оптужени ББ претњом присилио да лиши живота оштећеног ПП (имао је такође оружје, пиштољ, ножеве и др. па је то потпуно и нелогично што тврди).

Надаље, потпуно су неосноване тврдње у жалбама оптуженог ББ и његовог браниоца да он није ни на који начин учествовао у лишавању живота оштећених, нити је на то пристао и да он никога није тукао и малтретирао, а није тачно да је из куће одузето све што је наведено у изреци пресуде, тј. да су претресом нашли нешто мало новаца а злата није ни било (то тврде сви оптужени), јер на основу разлога датих у образложењу пресуде (страна 31., 36. и 37) које прихвата и овај суд изведеним доказима (записника о обдукцији и др.) а и одбранама оптуженог АА у делу у коме је првостепени суд прихватио несумњиво је утврђено да је оптужени ББ тукао и оштећеног ПП и оштећену ПП2, да је претресао и оштећене (Александру су изврнути џепови), и просторије, те да је у целокупном догађају имао свој део учешћа онако како је то и описано у чињеничном стању првостепене пресуде а и на претходним странама ове одлуке. Осим тога, суд је (страна 37.) у образложењу пресуде детаљно објаснио како је утврдио шта је све одузето из куће оштећених РР, па се и у овом делу неосновано жалбама побија првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

На основу свега напред изнетог, Врховни суд је нашао да су у првостепеној пресуди утврђене све одлучне чињенице, у односу на оптужене АА и ББ, и то како оне из којих произилази да се у радњама ових оптужених стичу елементи кривичног дела описаног под тачком један (I) изреке, тако и оне којима се указује на њихов психички однос према извршеном кривичном делу (стана 38. и 39. образложења пресуде), па се жалбе оптужених и њихових бранилаца када побијају првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања показују потпуно неосновани.

Иначе, друге примедбе у жалбама ових оптужених и њихових бранилаца које се односе на битне повреде одредаба кривичног поступка и на чињенично стање нису од утицаја на исход поступка.

Оглашавајући кривим оптужене АА и ББ за кривично дело тешки случајеви разбојничке крађе и разбојништва из чл.169. ст.2. КЗС у (у образложењу је дато да је у вези чл.168. ст.1 КЗС) првостепени суд је правилно применио кривични закон, па се жалбама ових оптужених и њихових бранилаца неосновано побија првостепена пресуда и у овом делу због повреде кривичног закона.

Врховни суд је у потпуности прихватио разлоге првостепеног суда у вези изречене казне оптуженима АА и ББ дате на страни 43. задњи пасус и страни 44. прва два пасуса образложења пресуде, јер с обзиром на изузетно висок степен друштвене опасности учињеног дела и кривичне одговорности, те наступеле последица - смрт три лица казна затвора у трајању од 40 година на коју су оптужени осуђени показује као оправдана, пошто се са таквим казнама има постићи сврха кажњавања из чл.45. и 33. ОКЗ. Имајући то у виду оцењено је да су жалбе оптужених АА и ББ као и њихових бранилаца и у овом делу потпуно неосноване, када побијају одлуку о казни па је суд на основу свега тога а сходно чл.388. ЗКП одлучио као у изреци ове одлуке под I.

Првостепена пресуда у делу под тач. I и II изреке у односу на оптужене ВВ, ГГ и ДД не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона на које овај суд пази по службеној дужности сходно чл.380. ЗКП, као ни битне повреде одредаба кривичног поступка на које се жалбама бранилаца ових оптужених неосновано указује.

Тако, бранилац оптуженог ДД у својој жалби истиче да првостепена пресуда садржи битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.368. ст.1. тач.11. ЗКП, јер постоји противречност између изреке пресуде којом се описују радње извршења оптуженог и разлога пресуде у којима се указује на улогу појединих окривљених у односу према кривичном делу. Ово посебно у односу на оптуженог ДД коме се приписује и последица лишавања живота оштећене ПП2 за коју није ни знао да постоји када је пошао. Осим тога, разлози побијане пресуде су у супротности са записницима и то у погледу постојања договора оптуженог ДД јер није знао где су пошли и због чега (мислио је да је наплата дуга). Надаље, бранилац оптуженог ВВ тврди у својој жалби да првостепена пресуда садржи битне повреде одредаба кривичног поступка јер су потпуно нејасни разлози у вези пристанка оптуженог на лишавање живота оштећених. Неспорно је да је учествовао у извршењу кривичног дела из чл.169. ст.1. КЗС али никада не би пристао нити је пристао на лишење живота оштећених. Што се тиче жалбе браниоца оптуженог ГГ у истој се битне повреде одредаба кривичног поступка наводе само као основ побијања првостепене пресуде без објашњења које су то битне повреде и у чему се састоје, па је суд у овом делу жалбу разматрао у оном оквиру у коме одлучује по службеној дужности.

Међутим, супротно оваквим жалбеним наводима бранилаца оптужених по оцени овог суда изрека првостепене пресуде је потпуно јасна и разумљива као и дати разлози о појединим одлучним чињеницама, јер је првостепени суд страна 39. образложења, веома детаљно образложио (дао разлоге) зашто сматра да се у радњама свих оптужених стичу елементи кривичног дела из чл.169. ст.2. КЗС, тј. ради чега је оценио да су остали оптужени поступали у конкретном случају се евентуалним умишљајем у односу на лишавање живота оштећених, које је реализовао оптужени АА. Наведене разлоге прихвата и овај суд као и разлоге у вези постојања договора свих оптужених да нападну породицу РР и одузму новац и вредне ствари (страна 32. образложења пресуде, признање оптуженог АА, ББ и ВВ).

Чињенично стање у првостепеној пресуди (под тачком један и два изреке) у односу на оптужене ВВ, ДД и ГГ је у потпуности и правилно утврђено, па се неосновано жалбом браниоца оптужених побија првостепена пресуда и по овом основу. Наиме, бранилац оптуженог ДД у својој жалби побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у битном тврди да је првостепени суд погрешно нашао да је оптужени ДД учествовао у договору око извршења кривичног дела. Оптужени је по жалби браниоца, мислио да иду у наплату дуга, а не у пљачку оштећених РР. Није присуствовао свим састанцима и није чувао стражу, нити је на било који начин пристао на лишавање живота оштећених. Он је од плена добио само 70 еура и кафу. Надаље, бранилац оптуженог ВВ истиче у својој жалби да је ВВ искрено признао шта су се оптужени договорили пре поласка. Требало је да изврше само разбојништво без лишавања живота. Он није присуствовао лишавању живота оштећених а махиално је дао нож оптуженом АА. Није могао да спречи АА да лиши живота оштећене и овај је то урадио без њихове сагласности. И бранилац оптуженог ГГ тврди да он и ДД нису активно учествовали у извршењу кривичног дела и да је оптужени мислио да иду у наплату дуга. Ни један ни други нису умишљено поступало ни за пљачку ни за лишење живота. ГГ је тучен у СУП-у, па је признао да је држао ПП1. Није нанео повреде оштећеној ПП1 нити је уопште тукао. Када су стигли могао је да претпостави шта ће се догодити али је тада већ било касно, није могао назад. Суд се веома мало бави налазом вештака о његовом психичком стању.

Међутим, по оцени овог суда, како је већ указано, потпуно су неосновани наводи у жалбама браниоца

поменутих оптужених када тврде да је чињенично стање у првостепеној пресуди погрешно и непотпуно утврђено, јер из чињеничног стања наведене пресуде, а што је већ и објашњено у овој одлуци произилази да је суд у потпуности утврдио све одлучне чињенице у вези тачке један и два изреке поменуте пресуде. Тако је суд утврдио не само постојање договора између оптужених да нападну и опљачкају оштећене РР (више састанака су имали и понели су оружје и др.) већ су разјашњене и чињенице у вези учествовања сваког од њих појединачно у извршењу кривичног дела, и то оптужени ДД и ГГ (прво контактирали оштећеног ПП и одвлачили му пажњу док су остали улазили у двориште, а ДД чувао стражу, ГГ тукао и држао и тукао оштећену ПП1); оптужени ВВ (принудио пиштољем оштећеног ПП да уђе у кућу, везивао га са осталим, дао нож оптуженом АА, претресао просторије, питао оптуженог ББ ко ће да заврши са оштећеном ПП2), и на крају сви су поделили плен међусобно, што се тиче пристанка ових оптужених на лишавање живота оштећених критичном приликом, такође је у потпуности разјашњено у првостепеној пресуди и више пута објашњено у овој одлуци, тако да се ни на који начин не доводи у сумњу да су и оптужени ДД, ГГ и ВВ извршили кривично дело из чл.169. ст.2. КЗС описано под тачком један изреке наведене пресуде и то на начин како је то тамо дато. Иначе, оптужени ВВ је у потпуности признао извршење кривичног дела описаног под тачком два изреке пресуде, те у том делу пресуда и није нападана жалбом браниоца овог оптуженог. Иначе, првостепени суд је обавио вештачење од стране КПД болнице у Београду и то неуропсихијатријско вештачење и утврдио душевно здравље свих оптужених а како је то дато на страни 41. образложења првостепене пресуде, тако да је у довољној мери посветио пажњу душевном здрављу и оптуженог ГГ.

На основу свега напред изнетог Врховни суд је нашао да је првостепени суд правилно и потпуно утврдио све одлучне чињенице и то: не само оне које се односе на радње извршења кривичног дела описаних под тачком један и два изреке пресуде него и оне које се односе на психички однос оптужених ДД, ГГ и ВВ према извршеним кривичним делима (страна 38,39 и 40 образложења) па се ради тога жалбе браниоца ових оптужених када побијају првостепену пресуду по овом основу показује потпуно неоснованим.

Остали наводи у жалбама браниоца оптужених, уколико се односе на битне повреде одредаба кривичног поступка и на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, по налажењу овог суда нису од утицаја на исход поступка.

Оглашавајући кривим оптуженог ВВ за кривично дело из чл.33. ст.3. у вези ст.1. Закона о оружју и муницији и за кривична дела из чл.169. ст. 2. КЗС а оптужене ГГ и ДД за кривично дело из чл.169. ст.2. КЗС првостепени суд је правилно применио и кривични закон, па су и у овом делу жалбе бранилаца оптужених неосноване, када побијају првостепену пресуду због погрешне примене кривичног закона.

Разматрајући одлуку о казнама Врховни суд је оценио да се неосновано жалбама бранилаца оптужених ВВ, ГГ и ДД, а основано жалбом Окружног јавног тужиоца побија првостепена пресуда у овом делу јер с обзиром на изузетно висок степен друштвене опасности извршеног кривичног дела, тешких последица и улоге сваког оптуженог у извршењу кривичних дела првостепени суд није дао одговарајући значај отежавајућим околностима на страни ових оптужених, па је ради тога овај суд, имајући у виду све напред наведено уз уважавање жалбе Окружног јавног тужиоца првостепену пресуду преиначио те је оптужене ДД и ГГ за кривично дело из чл.169. ст.2. КЗС за које су оглашени кривим осудио на казне затвора у трајању од по 15-петнаест година урачунавајући време проведено у притвору од 15.6.2003. године, па надаље, а оптуженом Францу Роберту је за исто кривично дело утврдио казну затвора у трајању од 40-четрдесет година, а за кривично дело неовлашћено набављање и држање муниције и експлозивних материја из чл.33. ст.3. у вези ст.1. Закона о оружју и муницији у трајању од 5-пет година, те га је осудио на јединствену казну затвора од 40-четрдесет година у коју се урачунава време проведено у притвору од 14.6.2003. године па надаље.

Сходно чл.69. ОКЗ правилно је првостепени суд изрекао и меру безбедности и од оптуженог ВВ одузео две ручне бомбе М75 као и 8 комада метака калибра 9мм.

На основу свега напред изнетог а сходно чл.391. ЗКП, одлучено је као у изреци пресуде под II.

Записничар Председник већа – судија

Драгана Јеврић, с.р. Новица Пековић, с.р.

За тачност отправка

ВС

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде опт. АА, ББ и ВВ имају право жалбе у року од 15 дана од дана пријема пресуде Врховног суда Србије као суду трећег степена.